

Date : 10/28/2019 8:03:00 AM

From : "Naomi Granot"

To : "Efrat Rozen"

Subject : FW: החלטה סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס - דחוף

Attachment : [124084_image001.png](#); [124084_image002.png](#);

From: Shai Nitzan
Sent: Monday, October 28, 2019 10:00 AM
To: Shlomo Lemberger; PM-Ozrim
Cc: Praklity-Mahoz-Plili; Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; Yonatan Berman; Shosh Shmueli; (עניינים פליליים); Dani Vitman; Yuval Kedar; Aner Helman; Naomi Granot
Subject: RE: החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

שלום לכל
 גם אני סבור שהשופט סובל טעה בהחלטתו, אולי אף פעל בחוסר סמכות.
 זה כמובן עדיין לא אומר שניתן לעתור נגד החלטה זו, שהינה החלטת ביניים ושעתירה כזו תתקבל.
 הכלל הוא שרק במקרים מאד חריגים ניתן לעתור נגד החלטת ביניים בפלילי וצריך הצדקה מיוחדת לכך.
 מעבר לכך, כמובן שיש לעתור, רק כאשר אנו בטוחים שעמדתנו לגופו של ענין נכונה.
 במקרה דנן, רוב פרקליטי המחוזות דווקא סברו שאין מקום להשלמת חקירה, ואילו למיטב הבנתי- אתה ונורית סברתם, שזה תלוי בנסיבות המקרה.
 דני היה בעד.
 לסיכום, נטייתי היא שבנסיבות אלה אין מקום לעתור.
 אולם כיוון שביקשתם ישיבה, והיא נקבעה להיום, אשמע בלב פתוח הטיעונים.
 תודה
 שי

From: Shlomo Lemberger
Sent: Thursday, October 24, 2019 9:43 AM
To: Shai Nitzan; PM-Ozrim
Cc: Praklity-Mahoz-Plili; Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; Yonatan Berman; Shosh Shmueli; (עניינים פליליים); Dani Vitman; Yuval Kedar; Aner Helman; Naomi Granot
Subject: דחוף - החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

פ.מ. שלום רב,

בהתאם לבקשתך, רצ"ב שרשור כלל המיילים בעניין בקשת פמ"י להגיש עתירה לבג"ץ על החלטת כב' השופט סובל בתיק רונאל פיישר, אשר קבעה כי אין לאשר השלמת חקירה בשלב זה של המשפט.

למעשה, ההכרעה מתחלקת לשניים:

א. הסוגיה המנהלית – האם טעה כב' השופט סובל עת החליט כי אין לבצע את השלמת החקירה, למרות אישורו של פרקליט המחוז? האם הייתה לו סמכות לקבל החלטה שכזו? מה מקומה של הביקורת המנהלית במסגרת ההליך הפלילי? מה הכלים המשפטיים וסדרי הדין שעל-פיהם מתבצעת ביקורת שכזו? מה גבולותיה?

ב. הסוגיה הפלילית – האם נכון ומוצדק לבצע השלמת חקירה בשלב מתקדם זה של המשפט, על דרך גביית הודעות מנאשמים שעניינם הסתיים [האחד, בהסדר טיעון; והשני, בביטול כתב האישום], לצורך העדתם נגד הנאשמים האחרים שמשפטם ממשיך ומתנהל.

כפי שתראה, דומה כי בסוגיה המנהלית קיימת תמימות דעים באשר לעמדה העקרונית הנוגעת לעניין זה, וכולם מסכימים שהחלטת השופט סובל אינה מתיישבת עם עמדת המדינה, כפי שזו הובעה בתיק רותם, שם הצפנו את הסוגיה העקרונית במלוא עוזו.

לעומת זאת, בהיבט הפלילי נטושה מחלוקת בין פרקליטי המחוז הפליליים.

עמית, רחל, אשרה ואלון, סבורים כי אין מקום להשלמת החקירה בשלב זה. נורית, אילנה, דני ואני סבורים שבנסיבותיו של תיק זה, נכון היה לבקש את השלמת החקירה.

יונתן ברמן הבהיר שגם הוא מצטרף לעמדה העקרונית בהיבט המנהלי. הוא לא נכנס לסוגיה הפלילית. הוא מדגיש, כמובן, את הבעייתיות שקיימת בהגשת עתירה לבג"ץ על החלטת ביניים בהליך פלילי, כמו גם את הסיכונים שיש בהגשת עתירה שכזו.

מאחר שהדעות השונות מפורטות במיילים השונים – איני רואה לנכון לחזור עליהן.

הנושא מועבר להכרעתך, או לקביעת דיון בנושא.

מומי

From: Yonatan Berman <YonatanBe@justice.gov.il>

Sent: Wednesday, October 23, 2019 11:12 AM

To: Meital Buchman Schindel <MeitalSc@justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>; Rachel Matar <RachelM@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Dan Bahat <DanB@justice.gov.il>; Shira Kney-Tal <ShiraK@justice.gov.il>; Keren Altman <KerenShe@justice.gov.il>; Brigitte Vitali <BrigitteV@justice.gov.il>; PM-Ozrim <PM-Ozrim@justice.gov.il>; לשכת המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>

Cc: Shosh Shmueli <ShoshS@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>

Subject: החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

שלום לכולם,

ענר בחו"ל ולכן לא יוכל להידרש לזה.

לאחר שקראנו את החומר ושוחחנו עם נעמי גרנות, עמדתנו היא כי בכל הנוגע לסמכות לתת את ההחלטה לעצור את השלמת החקירה, בהחלט מדובר בהחלטה (ככל שהיא תקדימית ולא פרקטיקה שאנחנו חיים אתה כבר שנים), שאינה עולה בקנה אחד עם אופי הביקורת המינהלית במסגרת ההליך הפלילי. הפסיקה שהתייחסה לביקורת מינהלית וחוקתית בהליך הפלילי מתייחסת לתקיפה עקיפה, אגב הצורך של בית המשפט הפלילי לפעול בגדרי סמכותו בעניין שהובא בפניו כדיון. דוגמה לכך היא בחינת השיקולים שהביאו להגשת כתב אישום "במשקפיים מינהליים", וגזירת תוצאה של ביטול כתב אישום או זיכוי, שהם סעדים שבסמכות בית המשפט הפלילי. אין משמעות הדבר שבית המשפט הפלילי הופך לבג"ץ קטן שיכול להושיט סעד של צו מניעה, שהוא תקיפה ישירה של החלטת הרשות המינהלית המוסמכת.

עם זאת, חשוב להדגיש שהגשת עתירה נגד החלטת ביניים בהליך פלילי תוך כדי ההליך (במקום המתנה לתקוף אותה במסגרת הערעור על פסק הדין הסופי) היא הליך

חריג מאוד. יכול להיות שטענת הסמכות האמורה מספיקה להצדיק הגשת הליך כזה, וניתן להציג גם היבט רחב של הבהרת הדין לגבי הביקורת המינהלית בהליך פלילי, אך לא ברור לנו אם המקרה לגופו מתאים לעתירה חריגה כזו. אין לנו מה לתרום בדיון שהתנהל בין פרקליטי המחוזות והמשנים לפרקליט לגבי הצורך בהשלמת חקירה. ברור כמובן כי להביא קייס לא חזק לבית המשפט העליון עלול להתהפך עלינו במובן זה שמה שרצינו למנוע עלול לקבל אישור של בג"ץ. יכול להיות שניתן יהיה לנהל סיכון זה במהלך הדיון ולראות לאן הרוח נושבת, אבל ברור שצריך להבין האם אין מנוס מהשלמת החקירה, כדי לא לעתור על משהו חלש או תיאורטי.

בברכה,

שוש ויונתן

From: Nurit Litman
Sent: Wednesday, September 18, 2019 11:28 AM
To: Ilana Yerushalmi; Shlomo Lemberger; Alon Altman; Oshra Guez; Amit Aisman; Dani Vitman; Rachel Avisar; פרקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פלילי (עניינים פליליים)
Cc: Naomi Granot; Aner Helman
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

שלום לכולם,

גם אני מצטרפת לעמדתו של מומי.

צריך להפריד בעיני בין שתי סוגיות – הסוגיה העובדתית והמשפטית. בסוגיה העובדתית, כלומר, בשאלה האם תצמח לנו תועלת מגביית הודעות משני הנאשמים האמורים, צריכה להכריע פרקליטות המחוז על סמך היכרותה עם חומר הראיות, עם התצהיר של הנאשם (שלא הוגש), וכל פרט אחר שיכול לסייע לה להעריך האם תצמח תועלת מהשלמת החקירה. אני מניחה שאת השלב הזה דני כבר עבר לפני שהוא החליט על ביצוע השלמת החקירה, ועל כל פנים המידע והיכולת להעריך את נחיצות ההשלמה מצויים אצלו.

בסוגיה המשפטית דעתי, כאמור, כדעתו של מומי, והדוגמה שהוא נתן בענין ראייה פורנזית, גם אם דבר קיומה נודע לנו בשלב מאוחר במשפט, ממחישה בעיני מאוד את הדברים. בית המשפט אישר כבר השלמות חקירה מהותיות בשלבים מאוחרים מסיום פרשת התביעה (וכפי שכתב גם בענין זה מומי, ר' פרשת אולמרט – שולה זקן). מדובר בהשלמה שהצורך בה עלה רק לאחר ששני הנאשמים האמורים הודו, ולכן לא יכולנו לבצעה לפני כן.

גם אם הראיות שהיו בפנינו ביססו סיכוי סביר להרשעה ואפשרו את הגשת כתב האישום, אין זה אומר שאין מקום להשלים חקירה לגבי ראיות נוספות שלא ידענו על קיומן עם הגשת כתב האישום. בענין זה, בניגוד לעמדתו של עמית, אינני סבורה שהעובדה שאנו סבורים שיש צורך היום בהשלמת חקירה, מעידה בהכרח על כך שאין לנו די ראיות בתיק ועל כך שיש צורך ב"חישוב מסלול מחדש".

נורית

From: Ilana Yerushalmi <IlanaYe@justice.gov.il>
Sent: Tuesday, September 17, 2019 12:35 PM
To: Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>; Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>; Oshra

Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; פרקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פלילי <Praklity-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>
Cc: <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

שלום לכולם,

אני נוטה לדעתו של מומי. יש קושי אמיתי, בעיניי, בהגדרת בקשת ההשלמה "סטיה מנורמה".
 העובדה שהדבר (כמעט ו) לא התבקש בעבר היא בגדר עובדה הסטורית ולא ענין עקרוני, דווקא.

עם זאת, אני מתלבטת עדיין בשאלה האם יש הבדל בין השלמת החקירה בארועים בהם החליט הנאשם/עד להודות לבין השלמת חקירה שחולשת על כלל האישומים שבתיק, גם כאלה בהם הנאשם/עד לא הודה.

אולי אין.

הדוגמא שמומי הביא של מציאת הקלטה – או צילום וידאו של הארוע הפלילי עצמו, לצורך הענין – ממחישה את האבסורד. גם במקרים הללו הנאשמים עלולים להיות חשופים, בשלב מתקדם של המשפט, לחומר חקירה נוסף שלא היה מוכר להם בעת הכנת הגנתם.... אז לא נוכל להציגו בפני בית המשפט?

בחירות טובות, אילנה

From: Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>
Sent: Tuesday, September 17, 2019 11:46 AM
To: Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>; Oshra Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; פרקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פלילי <Praklity-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>
Cc: <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

לכולם שלום,

א. אפתח דווקא בשאלת הבהרה: מדוע אנו נדרשים לגביית הודעות משני הנאשמים ולא מסתפקים בהודייתם בפני ביהמ"ש ובתצהיר שמסר אחד מהם? האם רק החשש מפני האפשרות שיתכחשו לאמרותיהם אלה [ואז נראה שלא ניתן יהיה לעשות בהן שימוש נגד הנאשמים האחרים], או שאנו מבקשים להעשיר את מה שימסרו לנו, ולמעשה, לקבל חומר חקירה נוסף וחדש [שהרי במשטרה הם שתקו]?
 ככל שמדובר אך ורק בחשש שיתכחשו דבריהם בפני ביהמ"ש – כי אז אכן איננו נוהגים לגבות הודעות בשלב זה, רק כדי שניתן יהיה לעשות בהן שימוש במסגרת ס' 10א. ולכן, אם זה כל הסיפור, הייתי נמנע מלהשלים חקירה, וגם לא הייתי מנסה לאתגר את החלטת השוט סובל. לעומת זאת, ככל שאנו מבקשים לקבל מהם מידע נוסף, מעבר להודאות בפני ביהמ"ש ולתצהיר – כי אז ראוי לחשוב האם אכן נכון היה לבקש את השלמת החקירה, הגם שמדובר בצעד נדיר יחסית, ובעיקר, האם נכון יהיה לנסות לתקוף את החלטת השופט סובל בפני בג"ץ.

ב. במאמר מוסגר אוסיף, כי אכן אנו לא נוהגים לעשות שימוש בס' 10א, כאשר מדובר בהודאה שניתנה במסגרת הודיית נאשם בפני בית המשפט, לצורך הבאתה כראיה נגד נאשמים אחרים. זאת, למרות שבעבר נשמעו דעות שונות בעניין זה. אגב, נראה שהשופט סובל עצמו, בס' 3 להחלטתו, דווקא סובר שהודאה בפני בית המשפט "חזקה" יותר מאשר הודאה דומה בפני חוקר משטרה, ומשכך, לכאורה, אפשר שהוא דוגל בגישה שדווקא כן מאפשרת להשתמש בהודאה האמורה, גם אם העד [הנאשם לשעבר] מתכחש לה. כך שלעניין זה, אפשר שמבחינת סובל, ככל שנסתמך על הודיית הנאשמים בפני ביהמ"ש [ואולי גם על התצהיר שמסר אחד מהם, ככל שהוא יאשר שהתצהיר אכן נחתם על ידו], דווקא ניתן יהיה לעשות שימוש בס' 10א.

ולמרות זאת, אני מסכים שלא נכון יהיה לעשות זאת, שכן בעניין זה אכן המדיניות שלנו בשנים האחרונות התקבעה באופן שבו אנו לא נוטים לעשות זאת [הגם שעניין זה אולי שווה מחשבה נוספת].

ג. השופט סובל מצביעה על פרקטיקה מקובלת, לפיה התביעה לא נוהגת לגבות הודעה מנאשמים שהודו, גם כאשר היא מבקשת להעיד את הנאשמים הללו כנגד נאשמים אחרים. לשיטתו, פרקטיקה זו הינה בעלת מעמד דומה להנחייה מנהלית, שלצורך סטייה ממנה נדרשת הנמקה משמעותית ומשכנעת.

כבר עתה אומר, שאני מסופק מאוד אם כך ראוי ונכון להתייחס לפרקטיקה הנוהגת. לשיטתי, אין לראות בה כהנחייה נוהגת הלכה למעשה, שיש בה כדי לקבע מעין נורמה המחייבת את רשויות התביעה. בעיני, מדובר בסה"כ בהתנהלות שמקורה בכך שבדרך כלל לא מתעורר הצורך לבצע השלמת חקירה שכזו [ראו להלן], ולא באמירה שמצביעה על בעייתיות עקרונית בהשלמת חקירה בעת התפתחות מסוג זה של מהלך המשפט, התפתחות הכוללת הודיית אחד הנאשמים ורצון להעידו נגד שותפיו [מעבר לעצם הקושי להשלים חקירה בשלב מאוחר של המשפט].

ד. ומכאן לעיקר – אכן, במרבית המקרים לא מתעורר צורך של ממש בגביית הודעה מהנאשם שמחליט להודות. זאת, כך דומני, משיקולים פרקטיים בלבד: אפשר שחומר החקירה שקיים, ובכלל זה גרסאות העד שכבר נמסרו במשטרה, אינו דורש השלמה נוספת; אפשר שניתוח הסיטואציה מוביל למסקנה שאין תוחלת לגביית הודעה שכזו, שכן ברור שהנאשם, שאולי עומד להפוך לעד, לא ישתף פעולה ולא יוסיף דבר על הודייתו בבית המשפט; אפשר שהגזרה בה יכול הנאשם/עד לסייע הינה צרה מאוד, ובמקרה זה, במסגרת השיקול אם לבצע השלמת חקירה, מגיעים למסקנה כי "אין הצר שווה בנזק המלך".

אך מה באשר למקרה שבו יש סבירות גבוהה שאותו נאשם, במקביל להודאתו בבית המשפט, יכול [ומוכן] לפרוס גרסה מעודכנת [שלא נמסרה בחקירתו במהלך החקירה העיקרית], שיש בה חשיבות של ממש לחשיפת האמת? האם במקרה זה לא נכון יהיה לטעון שלמרות השלב המאוחר בו מצוי המשפט, ראוי, נכון ואף מוצדק – במסגרת מערך האיזונים – להשלים חקירה, למען עשיית צדק?

נרחיק לרגע עדותנו, נניח שבשלב מאוחר של המשפט מסתבר שיש קלטת שאיש לא ידע עליה, ויש בה כדי להוסיף חומר משמעותי על האירוע מושא כתב האישום. האם לא נבקש להשלים אז חקירה, למרות השלב?

הרי הכללים הנוגעים להוספת ראיות חדשות חלים אפילו על שלב הערעור. כך שברור שאין מניעה עקרונית לבצע השלמות חקירה בשלבים מאוחרים ממש, אלא שהכל עניין של איזונים.

ואם נחזור לגביית הודעה מעד שמחליט להודות באמצע משפטו – לו היה מדובר בנאשם שמחליט לחתום הסכם עד מדינה עם התביעה, דומה שברור שבמקרה זה ניתן היה לגבות ממנו הודעה [ודן כבר הזכיר את מקרה שולה זקן]. כך שאין אנו מדברים על עיקרון או מעין הנחייה, שלא מאפשרים לגבות הודעה בשלב זה, אלא על בחינת הסיטואציה הספציפית בה מדובר.

ה. ומכאן לשורה התחתונה – לטעמי, ככל שמדובר בניסיון "להוציא עוד משהו" מאותם נאשמים/עדים, כשאיננו יודעים מה סיכויו של ניסיון זה, הן באשר למידת שיתוף הפעולה שלהם והן באשר למשקל ומשמעות המידע שימסרו, כי אז הייתי נמנע מלנקוט בצעד החריג

של גביית הודעה בשלב מאוחר זה. בסופו של יום, כפי שכתבה רייצ'ל, יצאנו לדרך עם חומר חקירה שבהסתמך עליו הגשנו את כתב האישום, ובהתייחס אליו הכין הנאשם את הגנתו. לעניין זה, אכן דומה שלנאשם יש אינטרס הסתמכות מסויים – גם אם מוגבל – שזה החומר שמפניו יהיה עליו להתגונן. משכך, ניסיון ל"מקצה שיפורים" בשלב זה, שאפשר שיהיה בלתי צליח, לא נראה לי מוצדק, במסגרת מערך האיזונים הנוגעים לסוגייה זו.

לעומת זאת, במסגרת שקילת האיזונים, ככל שאנו מצפים לחומר ראיות בעל ערך משמעותי, שאנו מעריכים שיש סבירות של ממש שנקבל בעקבות גביית ההודעות, ובהנחה שקיימת אינדיקציה שהעדים אכן מתכוונים לשתף פעולה, ולמסור מידע שיעשיר את תמונת המצב על אודות האירועים מושא כתב האישום [בדומה לעד מדינה בשלב זה], כי אז נראה לי שלא יהיה זה מוצדק למנוע מבית המשפט להיחשף לראיות אלה, שדומה כי חלים עליהם שני עקרונות חשובים במסגרת מערך האיזונים בשלב זה: ראשית, לא ניתן היה לקבל חומר זה בשלב מוקדם יותר; ושנית, החומר הינו בעל משמעות של ממש בכל הנוגע לפוטנציאל חשיפת האמת.

ו. ובשולי הדברים – ודאי שהייתי רוצה לאתגר את החלטת השופט סובל בכל הנוגע להנחת המוצא שלו בדבר יכולתו של בית המשפט לקיים ביקורת מנהלית על החלטות רשויות התביעה במהלך ההליך הפלילי [ניר-עם]. כזכור, עניין זה תלוי ועומד היום בבית המשפט העליון ומצפה להכרעה.

מומי

From: Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>

Sent: Tuesday, September 17, 2019 9:17 AM

To: Oshra Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; <Praklitye-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>

Subject: Re: החלטה מיום חמישי

דעתי כדעת רחל עמית ואשרה.
בזמנו נאווה בנאור הוציאה הנחייה שאיננו מעידים שותף אחרי שהודה בהסדר רק על בסיס הודאה זו, מתוך הנחה שהודה לגבי עצמו בלבד.
בעיני זה הגיוני וגם משליך על הצורך לגבות הודעה נוספת על סמך הודייה זאת בכתב אישום מתוקן.
אם התצהירים נתנו לפני ההסדר ובלי קשר אליו אז הם יכולים להיות בסיס לעדות ואין צורך בהודעה משטרית נוספת. אם נתנו כחלק מההסדר כמוהם בהודאה לפרוטוקול לצורך הסדר והייתי נמנע משימוש בהם כעדות נגד אחר.
אלון

נשלח מ-Workspace ONE Boxer

כתב <AmitAi@Justice.gov.il> Amit Aisman, בתאריך 17 בספט' 2019 08:21:

בוקר טוב,
מצטרף לעמדתן של רחל ואשרה.
למיטב זכרוני מעולם לא התבקשתי לאשר השלמה מעין זו וכפי שציינה אשרה באם הייתי מתבקש הרי שככל הנראה לא הייתי מאשר אותה.
לצד דבריהן של אשרה ורחל מספר הערות נוספות:
האחת, גם אם היה בית המשפט מאפשר גביית הודעה מהנאשמים הרי שבשלב זה בו כל החומרים עמדו לרשותם, הם מודעים היטב ליריעת המחלוקת בין הצדדים, הם "מחוייבים" לגרסה בה בחרו במסגרת הסדר

הטיעון ומשכך הודעה כזו והעדויות שהייתה מגיעה לאחריה - בהעדר ראיות חיצוניות משמעותיות לתמוך בה - הייתה להבנתי בעלת משקל נמוך ביותר, אם בכלל.

שנית, ככל שגביית ההודעה לא הייתה חלק מהסדר הטיעון (מהלך לא פשוט בפני עצמו) או למצער הבאנו לידיעתם שכך בכוונתנו לעשות במסגרת המשא ומתן להסדר הטיעון הרי שספק בעיני אם היו משתפים פעולה ומפילילים את הנאשם ובו בזמן את עצמם מחד גיסא והאם לא היינו מוצאים את עצמנו אל מול בקשה שלהם להימנע מגביית הודעתם מאידך גיסא משלל טעמים מוצדקים יותר, או, פחות בהקשר זה.

שלישית, השלב בו נמצא התיק כפי שעולה מההחלטה - סוף פרשת תביעה וכארבע שנים מאז תחילת שמיעת הראיות - אף הוא שיקול משמעותי כנגד תקיפת ההחלטה או ביצוע השלמת חקירה בכלל והשלמת חקירה מעין זו בפרט בטח ובטח באקלים המשפטי הקיים וחוסר שביעות הרצון שמגלים בתי המשפט אל מול בקשות השלמה מאוחרות.

רביעית, ההחלטה האם להעידים במצב שנוצר, קרי- כתב האישום המתוקן מן הסתם בו הודו כראיה היחידה כנגד שתיקתם / גרסתם האחרת בחקירותיהם במשטרה היא בסופו של יום תלויה במערך הראיות הכולל בתיק. מבלי להכיר מערך זה דעתי היא שהכף נוטה כנגד העדה כאמור. מעבר למשקל הנמוך של ההודאה בכתב האישום כראיה בטח ובטח כנגד הנאשמים שנותרו בכתב האישום, הרי שלא נוכל לדעת או להעריך מה בסופו של דבר תהיה גרסתם על דוכן העדים - הודינו כי עורכי הדין שלנו אמרו לנו שזה הסדר מעולה וכיו"ב - ובהעדר גרסה אחרת בהודעה לא נוכל לסתור גרסה זו / להעדיפה ב - 10 א. לבסוף בהקשר זה הרי שמפשיטא לא ניתן יהיה להשלים החסר בראיון עד.

בהינתן כל האמור לא הייתי ממליץ לתקוף את ההחלטה וזאת מבלי להקל ראש בנזק בראייתי שנוצר מאי גביית ההודעה.

בסופו של יום עם חומר הראיות הזה יצאנו לדרך מתוך מחשבה שיהיה בו די כדי להוכיח את אשמתם של הנאשמים.

ככל שאין בו די יכול ויש מקום לחשב מסלול מחדש.

תודה.
עמית

ב-16 בספט' 2019, בשעה 21:47, Oshra Guez <Guez@justice.gov.il> כתב/ה:

הי דני,
אני מסכימה עם רחל.
לא הייתי כנראה מאשרת השלמת חקירה כזו.
האופציה היחידה לקבל מהם גירסה היתה במסגרת ההסדר שנערך עימם. ניתן היה להתנות את ההסדר בתמורה לקבלת גירסה מלאה במשטרה (נכון, כמו עד מדינה). מניחה שאם היה אפשרי הייתם עושים כך.

אם מלכתחילה לא היה די בגירסתם במשטרה כדי להפוך אותם לעדי תביעה, אזי על בסיס הודיה בכתב אישום במסגרת הסדר בלבד, בעייתי להביאם לעדות.

פשיטא שגם רענון בפרקליטות לא יכול להתקיים ללא גירסה בחקירה, ואינו מהווה תחליף לחקירת משטרה.

בקיצור הייתי כנראה מוותרת על העדתם.

אשרה

בברכה,

אשרה גז - אינשטיין, עו"ד | פרקליטת מחוז תל - אביב (פלילי)

טלפון: 03-6970009 פקס: 03-6949304

דוא"ל: quez@justice.gov.il

[<image002.png.awsec>](#) [<image001.png.awsec>](#) פרקליטות המדינה

From: Dani Vitman
Sent: Monday, September 16, 2019 8:42 PM
To: Rachel Avisar; פרקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פלילי
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

רייצ' תודה על התגובה מקוה שהיא סנונית....

ולעיצומם של דברים - הנחת המוצא הודאית במקרה זה היא שבית המשפט לא יתיר להם להעיד מעבר לאמירות הלאקוניות התואמות את הסדר הטיעון, אלא אם כן יהיה לכך עוגן בחומר החקירה קרי...הודעה עדכנית שמשמעותה השלמת חקירה.

רייצ' את מתארת בתחילת דבריך את פס"ד סלע של השופט גולדברג, אלא שהסיטואציה במקרה שלנו מורכבת יותר.

הנאשמים לא גרסו כל גרסה במשטרה והשינוי בא עם ההגעה להסדר. ללא חקירה אי אפשר יהיה להביא הדברים בפני בית המשפט, ולמען האמת גם ראיון העדים טרם העדתם יהיה מוגבל לרוח ההחלטה, שהרי לא נשלים בעצמנו מה שסובל אסר על המשטרה לעשות. מכאן שהויתור על תקיפת ההחלטה אינו כה פשוט, ובעל השלכות משמעותיות על התיק.

דניו.

נשלח מ-Workspace ONE Boxer

כתב <Avisar@Justice.gov.il> Rachel Avisar, בתאריך 16 בספט' 2019 20:33

ה'

ניסיתי להיזכר וגם לבדוק במיילים שלי האם אישרתי השלמה כזו, אבל לא מצאתי.

ההחלטה נראית לי שגויה מבחינת הניתוח המשפטי, ומבחינה זו שבית המשפט פסל את האישור שניתן. אבל אני לא בטוחה בנוגע לתוצאה.

מבחינה מעשית – נדמה לי שיש קושי להעלות עד על דוכן העדים כשכל מה שיש בידנו זו הודאה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר. מה יקרה אם לא יחזור על העובדות הללו? למיטב זכרוני את הפסיקה, בתי המשפט אינם מוכנים לאמץ הודאה זו כאמרת חוץ של עד לכל צורך מהותי שהוא. מרבית הנאשמים הרי אינם מוכנים להעיד בסיטואציה הזו ולחזור על הפללת השותפים, ובתי המשפט מקבלים שהם הודו "לגבי עצמם" בלבד, לא משנה אם בכתב האישום נרשם הנאשם האחר במפורש או לא.

יחד עם זאת, עוד בהיבט המעשי – באיזה אופן אישרת את חקירתו? לכאורה אמורים לחקור אותו באזהרה. היום הוא אולי עד, אבל מבקשים לחקור אותו על מעשים פליליים שהוא עשה. האם הוא בכלל היה משתף פעולה בנסיבות כאלה? ואם הוא יסרב להשיב במשטרה או שימסור עובדות אחרות – האם לא נפגעה האפשרות לבקש עכשיו להסתמך על הודאתו בבית המשפט?

אני מניחה שאם הייתי יודעת שהם ישתפו פעולה אם יקראו להעיד בבית המשפט – הייתי מעידה אותם בלי חקירה נוספת במשטרה (וגם בלי הכנה למעט מסירת הודעה שהם מוזמנים להעיד על העובדות בהן הודו). ואם אני צופה שלא ישתפו פעולה – הייתי מוותרת לחלוטין על עדותם. ממילא מלכתחילה לא הסתמכתם עליהם כשהגשתם את כתב האישום. בקיצור – הייתי מוותרת על תקיפת ההחלטה.

רחל

בברכה,

רחל אבישר-אבלס, עו"ד | פרקליטת מחוז מרכז (פלילי)

טלפון: 073-3923817 פקס: 03-6972305

דוא"ל: avisar@justice.gov.il[<image002.png.awsec>](#) [<image001.png.awsec>](#) פרקליטות המדינה**From:** Shai Nitzan**Sent:** Saturday, October 12, 2019 11:52 PM**To:** Dani Vitman; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman; Naomi Granot**Cc:** Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (עניינים פליליים)**Subject:** RE: 5.10.19 מסמך של דן - הצורך בהשלמת חקירה בענין נחמיאס

שלום דני ומומי
 כפי שסיכמנו בשיחות ביום חמישי, אבקש לקבל את עמדת ענר ומח' בגצים באשר לאפשרות לעתור
 לבגז נגד החלטת ביניים זו.
 לאחר מכן, אבקש לקבל תמצית עמדות פורום פרק' המחוז הפליליים, שלמיטב הבנתי נדרשו לנושא,
 ובראשם עמדת מומי וכן עמדת נעמי, שאבקש שיתייחסו גם לעמדת מח' הבגצים. וכמובן עמדת פמי
 לאחר שבגצים יחוו דעה
 אזי אחליט איך להתקדם
 תודה
 שי

From: Dani Vitman**Sent:** Sunday, October 6, 2019 8:36 AM**To:** Shai Nitzan; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman; Naomi Granot**Cc:** Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (עניינים פליליים)**Subject:** RE: 5.10.19 מסמך של דן - הצורך בהשלמת חקירה בענין נחמיאס

בוקר טוב בשנית,

טעות די בולטת בתחילת המייל הקודם – השופט סובל נתן את ההחלטה ולא סגל, כנראה שהאחרון
 לא היה נותן כזו החלטה.

תודה דני.ו.

בברכה,

דניאל ויטמן, עו"ד | פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)

טלפון: 02-6208141 פקס: 02-6467932

דוא"ל: daniv@justice.gov.il

פרקליטות המדינה

From: Dani Vitman
Sent: Sunday, October 6, 2019 6:14 AM
To: Shai Nitzan; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman
Cc: Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)
Subject: FW: 5.10.19 מסמך של דן - הצורך בהשלמת חקירה בענין נחמיאס

שי וכולם בוקר טוב,

לפני מספר שבועות החליט השופט סגל, לבקשת הסנגוריה, שלא להתיר לנו לבצע השלמת חקירה בתיק פישר. נציע לקיים דיון באשר לאפשרות לתקוף החלטה זאת.

רקע הדברים:

- א. הגענו להסדר טיעון באישום הקשור לאחים נחמיאס, במסגרתו מחקנו את האישום נגד אביב נחמיאס וליוסי נחמיאס ייחסנו עבירת שיבוש מהלכי משפט תחת עבירת מתן שוחד.
- ב. יוסי נחמיאס חתם על תצהיר ובו הוא מגולל את מערכת היחסים שלו עם פישר, לפיה שילמו האחים נחמיאס את שכר טרחתו של פישר מבלי לדעת שהם למעשה נותנים שוחד שיועבר לערן מלכה.
- ג. בעקבות ההגעה להסדר אישרתי לבצע השלמת חקירה על דרך של חקירת יוסי נחמיאס, וכן חקירת אביב ככל שזאת תידרש. אעיר כי תצהירו של יוסי והודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן היו בבחינת חידוש משמעותי ביחס לגרסתם בעת החקירות במח"ש ולפיכך סברתי ועודני סבור שאישור השלמת החקירה בא ובשופי בשערי הנחיה 6.11 סעיפים 7 ו 9.
- ד. כאמור, הסנגורים ביקשו למנוע את השלמת החקירה, הצדדים טענו וסובל הכריע לאסור את השלמת החקירה. סובל פתח באזכור הלכת נירעם אך טען שעל אף שדוקטרינת הביקורת המינהלית בהליך הפלילי ראויה, אין הוא צריך לה במקרה זה, וישנם נימוקים ראויים נוספים מדוע לאסור את השלמת החקירה.
- ה. לטעמנו סובל טעה, ועל כן שלחתי בזמנו את ההחלטה לפורום פרקליטי מחוזות פליליים כדי לשמוע את עמדתם. הדעות באשר לניסיון לתקוף את החלטתו היו חלוקות, למותר לציין שדעתנו עם המצדדים בבחינת אפשרות זאת.
- ו. ברי כי מדובר בצעד חריג, אך החלטת סובל בצירוף אופן התנהלותו בתיק תקשה עד מאוד לרדת לחקר האמת "באישום נחמיאס", תוצאה שאם אפשר למונעה היינו שמחים לעשות זאת.

המסמכים המצורפים:

- א. מסמך של דן עליו עבד צוות פישר ובו הסבר פרטני מדוע השלמת החקירה נדרשת בעינינו. המסמך מפרט את פערי הגרסאות של יוסי נחמיאס, בין אלו שניתנו במהלך החקירה לבין גרסתו בתצהיר ואת הצורך המובהק בחקירה משלימה שלו.
- ב. כתב אישום מתוקן הקשור לאישום נחמיאס.
- ג. הודעה על הסדר טיעון + תצהירו של יוסי נחמיאס.
- ד. החלטת סובל נשוא מייל זה.
- ה. נקודות להשלמת חקירה אותן ביקשנו שחוקרי מח"ש ילבנו אילו הותר לנו לבצע את ההשלמה.

לנוכח האמור לעיל אציע לבקש דיון בלשכתך בשאלה האם נכון לנסות לתקוף את החלטת סובל.

תודה וגמר חתימה טובה, דני.ו.

בברכה,

דניאל ויטמן, עו"ד | פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)

טלפון: 02-6208141 פקס: 02-6467932

דוא"ל: daniv@justice.gov.il

פרקליטות המדינה